

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 5622/2020
23.12.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Звездане Лутовац, председника већа, Јелене Боровац, Драгане Маринковић, Татјане Матковић Стефановић и Татјане Миљуш, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Слободан Петровић, адвокат из ..., против туженог ЈП „Водовод“ Сурдулица, кога заступа Драган Антић, адвокат из ..., ради неоснованог обogaћења, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против решења Вишег суда у Врању Гж 1506/19 од 02.04.2020. године, у седници одржаној 23.12.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужиоца изјављеној против решења Вишег суда у Врању Гж 1506/19 од 02.04.2020. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиоца изјављена против решења Вишег суда у Врању Гж 1506/19 од 02.04.2020. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Сурдулици П 562/16 од 26.04.2017. године, одлучено је о тужбеном захтеву тужиоца и о трошковима поступка. Одлучујући о жалби, Виши суд у Врању је пресудом Гж 6549/17 од 06.06.2018. године, потврдио првостепену пресуду у делу који се односи на главну ствар, а укинуо одлуку о трошковима поступка и вратио предмет првостепеном суду на поновно одлучивање. Поступајући по примедбама другостепеног суда, Основни суд у Сурдулици је донео решење П 562/16 од 11.02.2019. године, којим је одлучено да свака странка сноси своје трошкове поступка.

Решењем Вишег суда у Врању Гж 1506/19 од 02.04.2020. године, одбијена је као неоснована жалба тужиоца и потврђено првостепено решење. Ставом другим изреке, одбијен је захтев тужиоца за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажног решења донетог у другом степену тужилац је изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права позивајући се на члан 404. ЗПП.

Тужени је поднео одговор на ревизију.

Одлучујући о дозвољености изјављене ревизије на основу члана 404. став 2. Закона о парничном поступку – ЗПП ("Службени гласник РС" 72/11) измењеног

чланом 14. став 2. Закона о изменама и допунама Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС" 55/2014, ступио на снагу 31.05.2014. године), Врховни касациони суд је нашао да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној (члан 404. став 1. ЗПП) јер се изузетна ревизија може изјавити само због погрешне примене материјалног права, а не и због примене процесних правила. Одлука о парничним трошковима представља примену процесних правила.

Ревизија није дозвољена ни као редовна у смислу члана 13. став 1. тачка 2. Закона о изменама и допунама ЗПП, којом је новелиран члан 403. став 2. ЗПП, будући да је изјављена само против решења о трошковима.

Одредбом члана 28. ЗПП прописано је да кад је за утврђивање стварне надлежности, права на изјављивање ревизије и у другим случајевима предвиђеним у овом закону меродавна вредност предмета спора, као вредност предмета спора узима се само вредност главног захтева (став 1). Камате, уговорна казна и остала споредна тражења, као и парнични трошкови не узимају се у обзир ако не чине главни захтев (став 2).

Имајући у виду да је у овом случају ревизија изјављена против одлуке о трошковима поступка, која не представља главни захтев, ревизија је недозвољена.

На основу члана 413. ЗПП, одлучено је као у ставу другом изреке.

Председник већа - судија
Звездана Лутовац, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић